tiseret den distributionsordning for veterinære lægemidler, som er omtalt i bemærkningerne til lovforslagets § 5.

Denne distributionsordning er fremlagt af apotekerlovudvalgets underudvalg vedrørende veterinære lægemidler, og ministeriet har ikke bundet sig til at gennemføre denne ordning.

Ministeriet og sundhedsstyrelsen er indstillet på at overveje alle rimelige forslag til liberaliseringer og rationaliseringer af forhandlingen af de pågældende former for veterinære lægemidler, blot de nødvendige sikkerhedskrav (navnlig laboratoriekontrol) er opfyldte.

Vedrørende materialistforeningens bemærkninger om forslagets § 5 om forhandling af lægemidler til forbrugerne bemærkes, at bestemmelsen svarer til den gældende apotekerlovs § 34, stk. 1 og 2, og at man er enig i, at anordning af 4. april 1929 om apotekervarer skal revideres i forbindelse med lovforslagets ikrafttræden.

De regler, som herefter skal afløse denne anordning, skal imidlertid, som nævnt i bemærkningerne til § 5, hvile på en indstilling fra sundhedsstyrelsen, som hertil bistås af det i § 40 nævnte apotekervarenævn, hvori bl. a. Butikshandelens Fællesråd er repræsenteret.

Det er ministeriets hensigt at søge arbejdet med disse regler igangsat snarest efter lovforslagets eventuelle vedtagelse.

Lovforslagets bestemmelser (§§ 6 og 32) om udformningen af etiketter, emballage og reklamer kritiseres af Industrirådet (Mefa) og Medif for så vidt angår kravet om, at en farmaceutisk specialitets fællesnavn angives med lige så store typer som specialitetens særnavn. Også Den almindelige danske Lægeforening mener, at dette krav vil være vanskeligt at realisere.

Herom henvises til svarene på spørgsmål 40 og 41.

Industrirådet (Mefa) og Medif har endvidere rettet kritik mod bestemmelsen i lovforslagets § 12, stk. 1, der giver indenrigsministeren mulighed for at undtage fra registrering en række præparater, der forhandles eller udleveres fra statens seruminstitutter.

Endvidere har Den almindelige danske Lægeforening udtrykt betænkeligheder ved bestemmelsen.

Baggrunden for denne bestemmelse er, som nævnt i bemærkningerne til § 12, at der efter apotekerlovudvalgets og ministeriets opfattelse ikke for tiden er økonomiske og personelle ressourcer til en specialitetskontrol på dette område, jfr. også betænkning om lægemidler, side 33.

Som fremhævet i bemærkningerne har bestemmelsen ikke til formål at fritage disse produkter for at opfylde de materielle krav til kvalitet m. v., som kræves for registrering af en farmaceutisk specialitet. Det har alene været hensigten at give mulighed for at fritage sundhedsstyrelsen for at kontrollere statens seruminstitutter.

En sådan kontrol ville forudsætte enten betydelige personaleudvidelser på sundhedsstyrelsens farmaceutiske laboratorium, eller at man i langt højere grad end i dag indhentede konsultativ bistand fra statens seruminstitutter.

Under disse omstændigheder fandt indenrigsministeriet i overensstemmelse med apotekerlovudvalgets flertal, og i overensstemmelse med henvendelser fra statens seruminstitut, landbrugsministeriet og veterinærdirektoratet (statens veterinære serumlaboratorium), at en kontrol af det omfang, som specialitetsreglerne indebærer, ikke burde kræves af disse specielle lægemiddelproducenter.

I skrivelsen fra Industrirådet kritiseres specielt, at lovforslaget er ændret i forhold til betænkningens udkast, idet bestemmelsen om, at de pågældende varer skal være fremstillet på statens seruminstitutter, er ændret til en bestemmelse om, at produkter, som forhandles og udleveres fra statens seruminstitutter, ikke skal optages i sundhedsstyrelsens specialitetsregister. Denne ændring er, jfr. bemærkningerne, bl. a. sket for at imødekomme et ønske fra landbrugsministeriet om, at seravacciner og andre biologiske præparater, som importeres fra tilsvarende udenlandske institutter, vil kunne omfattes af undtagelsen.

For så vidt angår bemærkningerne fra Medif om, at § 12, stk. 1, efter sin formulering er stridende mod grundprincipperne i EF og derfor efter foreningens opfattelse ikke vil kunne opretholdes, skal der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 12. Det fremgår heraf som ovenfor nævnt, at bestemmelsen ikke har til formål at fritage de